

Előfizetési árak:

Egész évre . 6 kor. — fill.
Félévre . 3 » — »
Negyedévre . 1 » 50 »
Egyes szám ára 12 fill.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szállítandóira vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
terjúk érkezők.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnapoként.

Korlátolt egyenjogúság.

Pécs, 1900. február 23.

Visontai Soma tegnap a képviselő-
házban rámutatott választási rendszerünk
tarthatatlan voltára, a mely mellett alkot-
mányunkat csak csufoljuk népképviselési
alkotmánynak, mert az olyan állam, a mely
16 millió lakosa közül csak 800.000-nak
ad politikai jogosítványokat, nem beszél-
het népképviselési alkotmányról. Ha az
egyenlőség elvét kiterjesztettük a tehervi-
selésre, ha mindenkit kötelezünk a véradó
szolgáltatásra és pénzbeli adózásra legalább
a közvetett adóztatás révén, a mely állami
bevételeink túlnyomó részét szolgáltatja:
akkor joggal igényelheti az az adózó azt
is, hogy része legyen a politikai jogok-
ban, a melyek neki befolyást biztosítsanak
a nemzeti élet intézésében. Ezzel a kér-
désel minden modern kormány, min-
den a jogegyenlőség alapján álló parla-
mentnek foglalkoznia kell, mert nem okos
dolog megvárni, hogy a jognélküliek véres
erőszakkal csikarják ki azt, a mit joggal
igényelhetnek.

Széll Kálmán erre sietett kijelenteni,
hogy ő a teljes egyenjogúság alapján áll,
de a törvények által meghatározott
korlátokat és még más korlátokat, az ál-
lamérdek fontos tekinteteinek korlátait
szem előtt tartja. Széll Kálmán liberaliz-
musa tehát csak addig terjed, hogy a meg-
levő tétel választási törvényt liberális

szellemben hajtja végre, de azokat a kor-
látokat, a melyeket ez a törvény a választói
jog kiterjesztése elé emel, respektálja
és változatlanul főtartja, mert ezt az ál-
lamérdek fontos tekintetei megkövetelik.

Hát bizony ez nagyon korlátolt
egyenjogúság s csak olyan tessék-lássék-
féle liberalizmus, mert az a választási
törvény, a melynek alapján Széll Kálmán
a maga liberalizmusát gyakorolja, a leg-
nagyobb mértékben reakcionárius; akár-
milyen liberális szellem is lengje tehát
át annak végrehajtását, a valódi jogegyen-
lőséget, melynek minden jogos igényt ki-
 kell elégítenie, soha még megközelíteni
sem fogja; sőt mindinkább távolodik tőle,
mert direkt adózásra fektetett cenzusával
annál igazságtalanabbá válik, minél inkább
helyezi át az állam háztartásának súly-
pontját az indirekt adóztatási rendszerre.

Nem egyéb ez a választási rendszer,
mint a régi kiváltságos rendeknek helyet-
tesítése egy új kiváltságos renddel, a pol-
gárjog-birtokosok rendjével, a melyről még
csak azt sem mondhatjuk, hogy a vagy-
nos osztályból kerül ki, mert igazságtalan
és cikornyás cenzusmeghatározásával sok
helyütt a nagyobb vagyonnal bírókat is
kizárja az alkotmány sáncából, míg a leg-
vagyonatlanabb, de feltétlenül az államba-
talomtól függő állami alkalmazottakat
azonban gondosan fölveszi.

Ha nem akarjuk meghazudolni a
népképviselési alkotmány alapelvét, akkor

nem szabad a politikai jogokat egy kivált-
ságos osztály számára rezerválnunk, hanem
ki kell azokat terjeszteni magára a népre,
mert a nemzet egy harmadrészének nem
lehet joga a másik két harmadrész szá-
mára is, ezek megkérdése nélkül, képví-
selőket választani.

Mindez persze olyan kézenfekvő igaz-
ság, a melyet letagadni még a legfurfan-
gosabb diplomatának is nehéz dolog lenne,
elismeri tehát Széll Kálmán is, hanem en-
nek az igazságnak az érvényesítése alól
azzal bujik ki, hogy abszolút fogalmak-
kal s a fogalmaknak és elveknek az ab-
szolút határig való kiterjesztésével prak-
tikus kormányzati problémákat megoldani
nem lehet. Ebből a frázisból aztán azt a
következtetést vonja le, hogy a népképvi-
selet elveinek megvalósításában nem megy
tovább egy tapodtat sem, pedig hát ezen a
téren még rengeteg nagy utat tehetne
meg, míg elérne addig a határig, melyet
ő az elvek kiterjesztésének abszolút határa-
nyán emleget. E helyett azonban azt
a könnyelmes utat választja, hogy hadako-
zik a minden korlát nélkül való általános
választói jog behozatala ellen, a mit pe-
dig tulajdonképpen nem is akar senki és
ebből azt a konzekvenciát vonja le, hogy
tehát a választói jog kiterjesztéséről sem
lehet diskutálni. Pedig hát minden korlát
ledöntése és a nagyon is szűkre szabott
korlátok tágitása között talán mégis csak
van egy kis különbség.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Cigánybűszkeség.

Nincs már igazi cigány. — A primás-
meghalt; helyébe föltámadt a zenekar-vezető,
aki büszke a muzsikájára és nem akarja be-
ismerni egyik is, hogy talán jobb a másiké,
mint az övé.

Bezzeg másképp volt az valamikor; csak
nem régebben is, mikor még a falusi dinasztikák
udvari cigányokat tartottak, akik ugyan büsz-
kék voltak arra, hogy ők huzzák a mulató
társaság fülébe a legújabb nótákat.

Ilyen büszke cigány volt Csecse bácsi is.
Azon a nagy vidéken, elkezdve a gömöri he-
gyektől, le egészen Hatvanig; napkelte tája
felé, érintve Nógrádot, Hontot, felfelé Tarig,
Hasznosig; de meg benn a Mátrában is, a
világ közepe: Maconkáig, ahol a napvilág
sugarai nem tudnak áthatni a százéves tölgy-
fák sűrű lombjain, — mondom: még a Mátra
beliben is Csecse bácsi volt nagyon sokáig,
talán emberöltőt haladó időkig is a leghíresebb
klarinetos cigány.

Csecse bácsi büszke volt arra, hogy őt
kézről-kézre adták; új esztendő, napi köszön-
tés, farsang, husvét, dárídó, pünkösdi mulatság,

lakodalom, keresztelő, tor, karácsony meg sem
is eshetett nélküle. Ő klarinétozott a Csépany
Ágnes lakodalmán is Recskén, akinek az apja
a paráti üvegutában lakott és e pétervásári
báró belond dolgot követelt el a menyecske-
vel, — hát az öreg Csépany kiharapta vadul
a bárónak a szívét. (Ült is miatta az öreg hét
esztendőt Egerben.)

Csak egy egymagában állott Csecse bácsi,
soha bandát nem tartott, mégis csak ő kellett
muzsikusnak mindenfelé, mert ő egymagában
egész bandát tett ki. Mikor a két orcája ki-
dagadt, úgy dült a sikongó hang a klarinétjából,
hogy a szomszédjában veszedelemben volt
az ember egészsége.

Ezért nem épített ő bandát. Jobb neki
egy egymagában. A nótát helyébe hozza a
duhaj legény; a mi keresete meg van, abból
akár tizszer egymásután is tönkre ihatná a
Roncsikné korcsmáját, ha az asszony a hős-
tyabeli kis házában ki nem lopkodná a zse-
béből.

Jó pár esztendeje, egyszer csak valami
különös áhitat szállta meg. Elment a bucsu-
sokkal Verebélybe, a csodatevő Szentkúthoz;
— imádkozni is tán, de úgy gondolom: egy
kis szentelt pénzt keresni inkább. Hogy ki ne
érezzék a fufangja: a Szent Szűz szobra előtt
áhitatosan forgatta a szeméit és morzsolgatta
a kezei között a rózsafüzért, hogy a gózoni
plébános egekig magaslatla érte. Hogyne, a

Mátra szakadékaik közt Verebélybe jutni ak-
kortájt veszedelemmel járt, mert Sisa Pista, a
rabló-betyár, akit esztendőre rá a pajtása lött
agyon Solymoson, ott bujkált a szurdoki er-
dőben és vakmerően rátört akárhány bucsus
csoportra. (Tudta a gazember, hogy üres zseb-
bel egy palóc se indul a Szent-kutra.)

Ott pedig nagy volt a sokadalom. A kis
kápolna fehérre meszelt falait ki nem lehetett
látni a tölgyfa-ágak zöldsege alól; szép licium-
bogyókból piros füzért füzött a szénégető-
leánycsoport a Szűzanya tiszta homloka köré
és a keresztire feszített Megváltó töviskoszo-
ruját befedte a harmatban csillogó rézsako-
szoru. Pater Ázén is tiszta fehér misemondó
inget öltött a foltos, pecsétes reverenda fölő
és a kehelybe tiszta bort töltött.

Zsombék Gyurka, a sekrestyés, a gyűjtő
perselyre új himzést huzott; a csengetyűt is
kiszúrta spiritusszal fényesre, hogy szinte a
hangja is kinyílt a tisztaságtól. Imigyen, a hogy
lehetett, elkészülvén a hitbéli dolgokkal, a
földi ügyek felé is szemet vetett a plébános
ur. Ott látta, hogy a jó népet nem engedi
koplalni Rakdtelei Jónás, az árendás, a ki hat
sátrat is felütött a kápolna előtt levő nagy
térsegen, hogy ha kinek akár mise után, akár
vecsernyekor a létániától, vagy akár az Ave
Mária től kiszáradna a torka, ott legyen a jó
tarjányi, patai vörös bor, a pászti meszes
vinkó, öblögetheti vele olcsón: nyolc krajcár

De a miniszterelnök a politikai jogok mai korlátait oly föltétlenül szükségese- nek és helyeseknek hirdeti, hogy azoknak minden változása ugrás lenne a sötétségbe, a mely végveszedelemmel fenyegetné az ország eminens érdekeit. Nos, ha minden nemzet annyira irtóztott volna az ugrások- tól, mint Széll Kálmán, akkor bizonyára még ma is a hűbériség jármában nyögne a világ. Hát a jobbágyság fölzsabadítása, a rendi alkotmány helyébe a parlamenti népképviselőt ültetése, a dikasztériális kor- mányhatóságok fölváltása a független fe- lelős miniszteriummal, nem voltak sokkal nagyobb ugrások az ismeretlenbe, mint a választási jogosultságnak igazságos és méltányos kiterjesztése?

És mik lehetnek azok az eminens nagy államérdekek, a melyeket veszélyez- tetné az, ha az állampolgárok egyetemé- nek azokba beleszólást engednék? Persze Széll Kálmán is annak az elcsépe- lt frázisnak a vesszőparipáján nyargal, hogy a választói jog kiterjesztése a magyarságot veszélyeztetné s a nemzetiségek túlsúlyát biztosítaná. Legalább erre enged követke- ztetni az a tegnapi kijelentése, hogy a jog- kiterjesztés éppen azokat az érdekeket sértene leginkább, a miket az ellenzéki képviselők legjobban szívükön hordanak.

Megszoktuk már, hogy a választási törvény reformját mindig a nemzetiségi mumus falrafestésével űtik el; de tisztá- ban van azzal is mindenki, hogy az a vá- lasztási rendszer, a melynek föladatául a magyarság uralmanak biztosítását mond- ják, éppen a magyarság érvényesülését nyomja el. Erre irányul a választó kerü- letbe beosztása, a mely egy-egy képviselőt juttat az 5—6000 választóval bíró tőzgyökeres magyar kerületeknek, míg a nemzetiségi vidékeken ugyanannyi száz választó küld már képviselőt a parlamentbe. Ily tendenciával van megállapítva a cen- sus is, a mely a nagy magyar alföldön 30—40 frt adó után sem ad választói

itcéje. Ott volt, de meg hiányos is lett volna nélküle a sokadalom: János bácsi, az olvasós.

Összekeverült a szentkuthoz, a mi ájtatos népe volt a Mátravidéknek és a jószágos Isten bizonyára nem veszi bűnül, ha a legény-fajta előbb Jónás gazda sátrait keresi fel, mert imhol részben a nagy uton csakugyan kiszá- radhatott a torkuk, másrészt meg, hogyha valami vétet akarna olyik elkövetni, azt az- után még leimádkozhatja, míg a bucsujárás ideje tart.

Jónás szomszéd lacipecsenyés sátrában ott volt Zay Mengyi, a ki a leghiresebb ve- rekedő legény Domszólón s immár a negyedik itcés üveg nyakát harapta le és duhaj-szilajon rikongott bele a levegőbe. Csecse bácsi teli tüdővel fujja a nótát, mert kiérezte a legény zsebéből az ezüst csengését.

— Csecse bácsi — ugymond a legény — vegyen ke' maga mellé, ha csak egy brü- gőst is, ha egyebet nem. Ugy hangos a nóta.

Csecse bácsi nótája elhallgat; ő maga is szó nélkül veszi le a klarinétja sipját.

— Én bizony, ócsém, nem fujom neked tovább.

— Már mér' osztán? — kérdi Mengyi.

— Csak azért osztán, Mengyi, hogy ha az én muzsikám jó a taludnak, hát neked is jó legyen . . . Meg olyat, hogy a Csecse bácsi muzsikájához segítség kell. . . . Nem fujom, oszt' úgy van.

jogot a magyarnak, míg a felvidék tótja már 2—3 frt adó alapján is választó.

És azok, akik ezt az abszurd rend- szert konok makacssággal védelmezik, még a magyarság érdekét merik hangoztatni, mikor reakcionárius törvényüket támadjuk. Nem a sötétségbe való ugrás lenne a vá- lasztói jog kiterjesztése a kormányon ülőkre nézve, mert nagyon jól tudják, hová ug- ranának ezzel. Akkor nem lehetne többé nemzetellenes politikát űzni, közjogi és gazdasági függetlenségünket elalkudni a hatalomért mert akkor igazán nyilatkoznék meg a nemzet akarata. Már pedig olyan nemzet nincsen a világon, a mely fejét önként hajtsa idegen járomba.

Ennek a látszatát csak a nemzeti aka- ratot érvényesülni nem engelő reakcioná- rius választási rendszerükkel tudták meg- őrizni a hatvanhetes kormányok, ezért oly kedves nekik ez a rendszer s oly félelme- tes a sötétbe való ugrás.

A „Pécsi Takarékpénztár“ közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Varosunk egyik legelőkelőbb pénzintézete a »Pécsi Takarékpénztár Részvénytársaság« vasárnap délelőtt 10 órakor tartotta meg évi rendes közgyűlését, melyen a jelenvolt részvé- nyeseknek, valamint mindazoknak, kik eme pénzintézet belétele iránt érdeklődnek, mód- jában volt ismét meggyőződni ama szilárd, reális alapokról, melyekre ez a pénzintézet épült s melyek hivatva vannak a »Pécsi Ta- karékpénztár Részvénytársaság«-nak a pénz- világban elfoglalt előkelő pozícióját meg ren- dithetlenebbé tenni.

A közgyűlésen, mely délelőtt 10 órakor vette kezdetét, Majorossy Imre polgármester elnököt és kétszázkilencvennégy részvény kép- viseletében, ötven részvényes jelent meg.

Első tárgyat a közgyűlésnek az évi je- lentés felolvasása képezte, mely csupán a pénz- intézet belétele világhosszát vető és egy a részvényesekre, mint az érdekeltekre örvene- tes adatokat tartalmaz, melyekből közöljük, hogy a »Pécsi Takarékpénztár Részvény- társaság« 1899. évi pénztári forgalma 32 mil-

Ezzel aztán fogta is magát, se jónap, se adj' Isten, Csecse bácsi otthagya Mengyit a sátorban, aki, hogy muzsikaszó nélkül maradt, belekötött a Jónás gazda fiába és mind le- ütögette az asztalról az üres üvegeket.

Csecse bácsi pedig dörögve, sértődve ödöngött tovább, amarra felfelé, a kápolna felé. — Egyszerre csak megáll hirtelen. Fülel. Meg-megindul megint. Aztán megáll ujfént.

Amott a kis tisztáson, közel a Szent forráshoz, mintha muzsikaszó szólna. Csecse bácsi közelebb vonul, megnézi: vaj' melyik téglavetőből szabadult el az a »roma«? Ege- szen közel somfordal a tömeghez, mely a gyepen csöndesen mulató társaságot körülállja.

Ott van a társaságban sziráki szolgabíró, a hasznosi jegyző, a tári kántor, Geday Mátyás nemzetes ur Hugaajról, ki feleségestől, ki anél- kül. Ott van Almássy Gyuri gróf is Pásztóháru- l. És valamennyien némán, áhitattal hallgatják, amint egy fiatal szőke legény hegedül. Hege- dül, de úgy, hogy a száraz fának négy hurja mintha az eleven fájdalom volna; összeszorul a szive az embernek, hogy csak a megeredő könnyek könnyítik a bánatot. Aztán felkacag a legény kezében a hegedű és kacag, devajkodik, mint mikor a »bolyhozó«-ban a palocleány ingerkedik a legénnyel.

Csecse bácsi a könyökével tör magának utat a tömegben, mignem odajut közel a mu- zsikáló legényhez. És hallgatja a nótát, a mely

lió kétszáznyolcvanhétezer háromszáz két forint, mely összeg 2 millió száznyolcvanegyezer négy- százötvenhat forinttal nagyobb, mint az 1898. évi pénztár-forgalom.

A tiszta jövedelemből a »Pécsi Takarékpénztár Részvénytársaság« ez évben 160 frt osztalékot fizet részvényenként.

Majd az évi jelentésnek az a része kö- vetkezett, melyben az intézet adakozásairól számol be az igazgatóság. Méltán elmondhatjuk, hogy kevés oly pénzintézetünk van, mely jó- tékony, humanus célokra, magánosok és házi szegényeinek felségélyezésére annyit áldozna, mint éppen a »Pécsi Takarékpénztár Rész- vénytársaság«, mely az elmúlt évben 2350 frtot adott ki, csupán jótékony, humanus egye- sületek és intézmények pártolására. Ez összeg cimentként a következőleg oszlik meg:

Rudolfinnak	200 frt
A pécsi jótékony nőegyletnek	100 frt
A pécsi jót. nőegyl. gyermekkertjének	100 frt
A »Matessa« intézetnek	100 frt
Szegény iskolás gyermekek felruházá- sára	200 frt
Házi szegényeknek	100 frt
A pécsi (városi és önk.) tűzoltóknak	100 frt
Az izraelita nőegyletnek	50 frt
A »Szent Vince« egyletnek	100 frt
Az Irgalmas nénéknek	25 frt
A főgimnázium segélyegyletének	50 frt
A főrealiskola	50 frt
A jogakadémia	25 frt
A jogakadémia olvasókörének	25 frt
A kereskedelmi alkalmazottak beteg- segélyző egyletének	25 frt
Iparostanulók jutalmazására	25 frt
A tanítóképezdei segélyegyletnek	25 frt
A tanítóképezdei növendékek jutalma- zására	25 frt
A »Mecsek Egyesület«-nek	100 frt
A szegényház javára	100 frt
Munkás rokkantoknak	100 frt
„ „ segélyegyletének	25 frt
Iskoláknak jutalomdíjakra	350 frt
A »Vörös Kereszt Egyesület« pécsi fiók- jának	50 frt
Szegénysorsu tüdőbetegek szanatoriu- mának	50 frt
Az »Örökimadás« templomára	25 frt
A tanítók országos arvházi egyesü- letének	25 frt
Három intézeti szolga jutalma	300 frt.

Ezután az igazgatóság bejelentette a köz- gyűlésnek, hogy az elmúlt évben a pénzviszo- nyok roszabbodása folytán az általános áram-

a legény keze alól úgy hangzik fel a hegedűn, mintha az angyalok menyei trombitája mind szólna édesen, szívet derítő, lelket emelő bü- bájós hangon.

Geday nemzetes ur észreveszi Csecse bácsit a tömeg sorában; odamegy hozzá.

— No Csecse — ugymond — csak szé- pen muzsikál ez a Berkes Lajos gyerek, ugy-e?

Csecse bácsi megemeli ócska kalapját és csak úgy félvállról, fitymálva veti oda:

— Ha'szen muzsika, muzsika.

— Muzsika bizony, Csecse, még pedig a javából. Nem hiába taníttatta Almássy gróf a gyereket. Ez aztán igazán a cigány!

— No, no!

Hanem aztán meggondolta magát Csecse bácsi; odasomfordált a fiatal hegedűshöz és alázatosan, illendőségtudóan levéve kalapját, könybe lábadt szemekkel állt meg előtte.

— Ugyan, instálom kegyes ócsém, csak- ugyan roma?

— Az én, bátyám. Az aszodi Berkesek közül való vagyok.

— Hát jó. Én meg Csecse bácsi vagyok, a Mátra mentén a leghiresebb klarinétos. Hát nem akarok már hires cigány lenni, mióta kigyelmedet hallottam. Hahogy hát bandát épít: vegyen be a bandába!

És sirt az öreg Csecse.

Passapartout.

latnak engedve, egy százalékkal felemelte az intézeti kölcsönök kamatlatát múlt évi november hó 1-től, ez azonban az elmúlt év pénztári forgalmán nem okozott lényegesebb változást, mert vannak érdekeltek, kik csak majd ez év folyamán tartoznak kamatot fizetni kölcsöneik után s így a magasabb kamatlat csak most lesz rájuk nézve kötelezővé.

Ez alkalommal a »Nemzeti Kaszinó«, az »Israelita hitközség« és a »Polgári Kaszinó« érdekében Krasznay Miklós ügyvéd emelt szót, s kérte a közgyűlést, hogy az említett három érdekeltek — tekintve, hogy ezek kulturális intézmények — a kölcsönöket a régi kamatlat mellett adja a takarékpénztár, mely indítványt a jelen volt részvényesek mindannyian pártoltak.

Kammerer Ferenc intézeti ügyvezető erre kijelenti, hogy eme érdekeltek kulturális céljaira tekintettel olcsó kölcsönöket folyósított a takarékpénztár annak idején. A kamatlat felemelés nem nyereszkesedési vágyból történt, hanem a pénzügyi viszonyok rosszabbra fordulásakor kénytelen volt a »Pécsi Takarékpénztár Részvénytársaság« saját érdekei megóvása céljából a kamatlatat emelni s ekkor a pénzügyi világban ez a kamatlat emelés általános áramlat lévén, ennek sulya alól a takarékpénztár nem vélte kivethetőnek a szóban forgó érdekelteket sem. — Tekintve azonban, hogy a részvényesek mindannyian pártolják Krasznay Miklós kérelmét, kijelenti, hogy jövőben a régi kamatlat mellett fogja a takarékpénztár a folyósított kölcsönöket az »Israelita hitközség«, a »Nemzeti Kaszinó«, és »Polgári Kaszinó« használatában meghagyni.

Végül bejelenti az igazgatóság, hogy Fischer Ferenc intézeti jegyző fizetését 1200 koronával emelte s így most a jegyző fizetése évi 1800 frtot tesz ki.

Ezután Kammerer Ferenc az igazgatóság tagjai nevében megköszönve a beléjük helyezett bizalmat, lemond s kezdetét vette a tisztújítás, mely alkalommal egyhangulag az igazgatóság régi tagjai választották meg s e szerint a »Pécsi Takarékpénztár Részvénytársaság« igazgatóságának tagjai: Kammerer Ferenc, Lechner Antal, Egry József, Erreth Kálmán, dr. Hölbling Miksa, Horváth Antal, Kovácsfi Kálmán, Krausze Ignác, Szautter Gusztáv, Weidinger Ferenc, Zsolnay Imre, dr. Cierer Elek; napibiztosok: Girardi József, Domján Izor, Molnár Kálmán, Hefuer József, Cvetkovics Gyula és Mihályffy Lajos.

A közgyűlés délelőtt 11 órakor ért véget.

Mi ujság?

— (A királyi-palota Szent István-terme.) Az épülő új királyi palotában egy terem rendeznek be, mely az első magyar király dicsőségét fogja hirdetni. E terem már készen áll s ki fogják állítani a párisi kiállításon is. A teremben vannak elhelyezve Roskovics Ignác Árpádházi királyai, melyek majolika kivitelben a Zsolnay-gyárban Pécsen készültek. Ugyiszintén a Zsolnay-gyárból került ki a terem egyik sarkában a mennyezetig emelkedő remekművű majolika kandalló is.

— (A pápa jubileuma.) Kedden volt huszonötödik évfordulója annak, hogy a kereszténység mostani feje, XIII. Leo pápa elfoglalta trónját. Negyed század! Csak néhány elődje uralkodott ily hosszú időn át. A negyed század nagy és nehéz gondjai, ha meg is viselték a Szent Atyát, de meg nem törték. Ugyanazon szellemi erő és épség, tántoríthatlan erély és bátorság jellemzik ma is a kereszténység ősz fejét, mint trónralépésének idején. Ez alkalommal a megyéspüspök ma

délelőtt 9 órakor fényes segédlettel hálaadó istentiszteletet tartott. A papok imádságával egyesül a mai napon a buzgó hivek imája is, kérvén XIII. Leora az egek áldását,

— (Szobor-átadás.) Bar. Sellye katolikus hivei egy Jézus szent szive-szobrot szereztek be gyűjtés útján a templom számára, melyet szép és magasztos ünnep között adtak át vasárnap rendeltetésének. Az ünnepi beszédet ez alkalommal Kiss István segédlelkész tartotta.

(A »Pécsi Polgári Daloskör«) tolyó hó 27-én (hushagyó kedden) a Vigadóban tréfás farsangi estélyt tart. Műsor: I. Népdalok, irta Méder Mihály. II. Áprilisi tréfa, irta Höpfler Károly. III. Ki a süket? bohózat 1 felvonásban. IV. Kizárt hitves, tréfás kettős, irta és zenéjét szerző Legov Miksa. Erkölcsös intőpélda főleg fiatal házásoknak szánva a kapukulccsal elkövethető visszaélések elkerülése céljából. V. Mindent a maga rendje szerint, társas couplet, irta és zenéjét szerző Vész Albert. VI. Légyott, tréfás kettős, irta és zenéjét szerző Holländer Viktor. VII. Rémes história, tréfás hármás, irta és zenéjét Szerző Kreymann Lajos. VIII. Kuruc dalok, férfiak irta Káldy Gyula. Belépő-díj személyenként előre váltott jegy 1 kor. 60 fill, este a pénztárnál 2 kor., pártoló tagoknak este a pénztárnál 1 kor. — Jegyek előre válthatók Benczeleitner Sándor cukrászdájában, Schwarc Károly ruhafestő üzletében (Mária-utca) és Gyimóthy Gyula kereskedésében (vásártér). Műsor után tánc következik, melyhez atalpalá válót, valamint a műsor közti zenét Korody Károly kedvelt népzenekeara szolgáltatja. Az egyes énekszámokat zongorán kíséri Vész Albert karnagy. Kezdeté 8 órakor.

— (Jogász-estély.) Vigadó! Vigságnak örökös tanyája. Szerdán ismét nagy vigalomnak valál tanuja. Annyi szép lány, annyi kis leány s annyi fiatal ember táncolt valamint benned. Bár ki volt írva a meghívóra, hogy a hölgyek egyszerű ruhában jöjjenek el, mert a jogászok az egyszerű ruhában is felismerik a szépséget, meg minden lányról elhiszik, hogy van neki, van neki, ha nem is karika gyűrűje, de szép bái tolettje, mégis, mindamelllett, hogy selyemruhát nem láttunk, fényűzést fejtettek ki a lányok öltözékükben. Ha így a papa zord leszen, nem csudáljuk. De azért mégis pompásan mulattak, megirtuk előre. A jókedvben sem volt hiány, a kitarásban sem, meg a táncosokban sem, a fáradhatlan táncosokban sem s mi kell egyéb ahhoz, hogy a táncestélyt sikerültnek mondhassuk. Még ha oly nagy látogatottságnak nem is örvendett volna a hölgyek részéről a tegnapi táncestély, mégis fenti feltételek mellett sikerültnek kelletik mondanunk. Igen ám, de hölgyek is voltak sokan. Az a sok szép lány! Még a félhalott sem birta volna kiállni, hogy körül ne táncoljon velük! Volt is keletük. Miért ne vitték volna őket, mikor eljöttek. És jól tették, hogy megjelentek. Ha valahol jogász mulatságnak csak a híret is hallják, arra mélyen tisztelt hölgyeim okvetlenül váltsanak belépőt. Ha valaki táncolni akar, csak jogász mulatságra járjon s nem fog csalódnai, mert az mind szakasztott olyan, mint a tegnapi. Sikerült a szó legszigorubb értelmében, nagyon szépen sikerült, pedig ebben a farsangban már a második mulatságuk a jogászoknak s ehhez még az is hozzájárul, hogy ez a farsang és a hónap végén volt. S mégis telt ház volt! Rengteg a Vigadó falai táncról, visszhangoztak a jókedvtől. Farkas Sándor meg animálta az ifjuságot egész reggel félhatig vagy még tovább. Ekkor oszlott szét a társaság. Az eső négyest két kolonban hatvannégy pár táncolta, a harmadik négyest hajnalban félnégy órakor harmincegy pár járta.

— (A Pécsi Műkedvelők Egyesülete) már a vidéken is kezd — még pedig szép sikerrel — vendégszerepelni. Így az egye-

sület résztvett a Vasas és vidéke ifjusága által rendezett mulatságon Vasason a Kreuzer-féle vendéglőben, ahol csinos szinpad volt fölállítva s itt mutatták be a műkedvelők ügyességüket a vasasiaknak, Kléber Rózsika, Tóth János, Enge Ádám, Szántó Lujza, Fáber Ferenc, Reiszberger Mariska és Breitenlosz Rezső nagy hatás között adtak elő egy szindarabot. Ezután »A haldokló honvéd« címen előképletet mutattak be Liebhardt Jenő, Kovács Mariska és Reizner Mariska. Az ünnepélyen jelenvolt leányok a következők: Werb Évike, Gunderlein Teréz, Kléber Rozika, Szántó Lujza, Eilinsfeld Évi, Eilinsfeld Matild, Rónaky Anna, Mayer Emma, Reizner Mariska, Tóth nővérek, Kovács Mariska, Kraut Mariska, Edenhofer Mariska, Hödl Mariska, Schapka Juliska, Horváth Karolin, Hahn Juliska. A négyest 42 pár táncolta Korodi talp alá való zenéje mellett.

— (A visszautasított barátság.) A szabolcsbányatelepi korcsmában iszogattak Bernecker András és Derzsmann József. Nem egy asztalnál azonban, hanem külön-külön. Derzsmann Józsefnek ez nem tetszett és megkínálta Berneckert, hogy üljön oda hozzá és igyék az ő borából. Bernecker ezt visszautasította s erre Derzsmann felkapta a boros üveget s azt a fejéhez vágta úgy, hogy Berneckert nyomban elborította a vér. Szerencsére, a korcsmáros közbelépett s így a dolog folytatása nem lett verekedés; hanem e helyett a fejbevert ember a bíróságnál fog elégtételt keresni ellenfelével szemben.

— (Megosipett tolvajok.) Jeszenszky Ferenc bükkösi lakos birtokán egyik éjjel a magtárba két betörő hatolt be s ott vigan töltögették a zsákokat buzával, mikor az éjjeli őr észrevette őket és rajta is csipte a lopáson. A betörők azonban, hátrahagyván bűnjelként a zsákokat, megugrottak az elfogatás elől. Most nyomozzák őket.

— (Gyilkos és öngyilkos tisztiszolga.) Czider József 8-ik honvédhuszárezredbeli közlegény, Allram huszár alezredes tisztiszolgája, Keszthelyen Major Anna szakácsnőjüket két revolverlövessel agyonlőtte, aztán a maga mellébe is golyót rőpített. Czider a kórházban a halállal vívódik. Végzetes tettét azért követte el, mert a szakácsné folyton áskálódott ellene.

— (Felfüggesztett jegyző.) A szt.-lőrinci járás főszolgabírája Pintér János nagy-peterdi körjegyzőt a hivatalában észlelt nagyobb mérvű szabálytalanságok miatt állásától felfüggesztette s a jegyzőség ideiglenes vezetésére Gaál Andor járási irnokot helyettesítette.

— (Lopás utközben.) Gadányi Ferenc, kőnyi lakos hazafelé tartott Kőnyiba egyik szomszédos faluból. Kocsiján különféle árucikkek voltak, többek között két süveg cukor és két csomagban különféle fűszerek. Mikor azonban hazaért, sehol se találta ezeket a kocsin, melyből utközben valami jómadár leemelte a cukrot és a többi csomagot is. Kárát feljelentette a hatóságnál s most folyik a nyomozás az ismeretlen tolvaj után, a ki a nem csekély vakmerőségre és ügyességre valló lopást végrehajtotta.

— (Vége a szerelemnek.) Özvegy Bali Istvánné, kajdaci lakosnőnek szerelemre keltette a szívet egy ember, a kivel azután az asszony jó egyetértésben is élt egydarabig. Még azt is elmondta neki, hogy a ládájában 180 korona készpénze van. A szeretőnek se kellett azután több. Beszállásolta magát a szerelmes özvegy házába s ott egy jó alkalmat felhasználva, feltörte a ládát és kivé-
vén

belőle a pénzt, úgy elment, hogy azt se mondta a szerelmes özvegynek, hogy — befellegzett. Az persze, mikor látta, hogy vége a szerelmeknek, sőt rá is fizettetett vele az szeretett férfi a boldogságra, mit tehetett mást, feljelentette az esetet a hatóságnál. S most folyik a nyomozás a pénzzel megugrott szerető után.

— **(Hűtlen cseléd.)** Baudi Simon dombóvári lakos szobájában — távolléte alatt — feltörték a szekrényt és abból huszonkét korona készpénzt elloptak. A lopással egyidejűleg eltűnt a káros cselédje is, Kiskorc Katalin, a ki ezzel magára is háritotta a lopás elkövetésének gyanúját. A nyomozás során csakhamar elfogták a hűtlen cselédet, ki most várja büntetését.

— **(Érdekes úti-kaland)** képezi beszéd tárgyát a szentlőrinc-nasici vonalon. Az egyik szlavóniai állomáson beszállt egyik másodosztályú szakaszba egy uri ember. A szakaszban néhány lovasist beszégetett magyarul.

Az utas uri ember félrehúzódott az egyik sarokban s nem elegyedett a társalgásba. Hábortatlanul élvezte nyugalma, míg a vasuti kalauz be nem nyitott a szakaszba.

— Kérem uraim a jegyet.

A tiszt urak nyomban átadták jegyeiket, csak a civil uri ember nem. Most már egyenesen ő hozzá fordult a kalauz:

— Kérem a jegyét uram.

— Neznám mágyárszki — felelt az utas mogorván.

— No hát én meg neznám horvátszki — szólt a kalauz, s ha elő nem mutatja jegyét, a legközelebbi állomáson fel fogom jelenteni.

Tartott aztán erre az uri ember horvát nyelven olyan szónoklatot, hogy a horvátul értő kalauz bizony elhűlhetett bele.

— Önök horvát kenyeret esznek — szólt a horvát lecke — önök tartoznak horvátul tudni. Önöket a horvát állam fizeti.

— Téved uram — szólt a kalauz szintén horvátul — minket a magyar állam fizet. A mennyit kell, annyit tudunk is horvátul. S ön, ha nem is ért magyarul, úgy gondolhatja, hogy mit akarok. Egyébiránt ajánlom magam, a legközelebbi állomáson találkozunk.

A legközelebbi állomásnál csakugyan feljelentette a makacs horvát urat a kalauz. Az állomásfőnöknek kellett közbelépni.

— Tessék előmutatni a jegyét.

— Ha horvátul kérlek tőlem.

Megtették neki s az utas előmutatott egy a m. kir. Államvasutak Igazgatóságától kiállított kedvezményes igazolványt. A kalauz megnézte s szépen zsebre tette az igazolványt, melyből kiderült az is, hogy annak birtokosa egyik szomszéd megyebeli magas állású tisztviselő.

— Mit akar ön azzal a jeggyel — rivalt rá a kalauzra — adja vissza azonnal.

— Azt nem teszem, hanem csatolni fogom panaszfeljelentésemhez, melyet az igazgatóságához fogok beküldeni. Onnét sűrűsse majd az ur. Hadd lássák: kiknek adnak kedvezményes jegyet.

Kérte aztán jegyét az uri ember folyékony magyarsággal is, de biz azt nem kapta vissza.

— **(A szatócsok és a tankönyvek.)** Kisebb helyiségekben, ahol a lakosság a könyvek után nem igen törí magát s ahol írópapirost is igen keveset fogyasztanak, ugynevezett könyv- és papirkereskedők nincsenek. Ilyen községekben a szatócs, vagy vegyeskereskedő árul mindent, a krumplicukortól kezdve a tankönyvekig. Iskolakönyvet azért árul, mert elemi iskola van és mert abba gyerekek járnak. És hogy ilyen könyveket is árul, azt igen helyesen teszi, mert máskülönbén a szegény parasztnak a székvárosba kellene bemenni egy népiskolai tizenkétkrajcáros abécéért, a mely azután így két-három forintjába kerülne neki. Bármilyen okosan teszik is a szatócsok, hogy tankönyveket árulnak, egyes nagyszü-

iparhatóságok úgy okoskodtak, hogy a szatócs tankönyvet csakis azon esetben árulhat, ha erre külön iparendélyt szerez. Ez okoskodás alapján egy falusi szegény szatócsot az iparhatóság megbüntetett. Főlebbezés folytán a kereskedelmi miniszter is hozzászólt az ügyhöz, aki a szatócsot a büntetés alól föloldotta s általános elvként kimondta, hogy olyan helyiségekben, amelyekben könyv- és papirkereskedés nincs, a szatócsok és vegyeskereskedők külön iparigazolvány nélkül is árulhatják a népiskolai tankönyveket.

— **(Elfogott tolvaj.)** Kenderes József zsemenye-pusztai lakos a napokban egyik beteg rokona meglátogatására elment hazulról és csak másnap regge tért haza. Távollétének idejét valaki arra használta fel, hogy a lakás ajtaját feltörje és a szobából a gazdának 50 korona készpénzt elvigye. A gazda hazatérve, azonnal jelentést tett az esetről a hatóságnál, mely megindította a tettes után a nyomozást. A nyomozás rövid idő alatt eredményre is vezetett, amennyiben sikerült a tolvajt a gazda egyik cselédje, Vörös István személyében kinyomozni. A legény tagadja ugyan, hogy ő követte volna el a lopást, azonban a bizonyítékok mind ellene vallanak, úgy, hogy tagadása dacára is feljelentették a bíróságnál.

— **(Öngyilkos asszony.)** Özv. Méhn Antalné, szül. Méder Teréz, somogyi lakos szerdán délután leánya férjének, Kovács Mihály helyettes bíró házában istállójában felakasztotta magát. Tettének oka ismeretlen. A boncolás megejtése végett Trixler Rudolf dr. járásorvos a helyszínére utazott.

— **(Mégmérgezett sertés.)** Koszorus Jánosné vasasi lakosnő, panaszt emelt a napokban a községi előjáróságnál, hogy sertését valaki elmérgezte. Az állatorvosi boncolás is konstataulta, hogy a sertés tényleg mérgezés következtében hullott el s így a káros panasz folytán megindították a nyomozást az ismeretlen tettes után.

— **(Járványok a vidéken.)** Annak idején esetről-esetre közöltük lapunkban a pécsi járás területén előfordult hevenyfertőző kórokban történt megbetegedéseket. A baranyavármegyei alispáni hivatal azonban most a járásokból beérkezett jelentések szerint készült statisztikai kimutatást bocsájtott ki, melyből nemcsak a pécsi járás, hanem egész Baranyavármegye területén fellépett s uralgott járványbetegségek áldozatainak száma részletesen, kórokként van feltüntetve. A jelentésből kitűnőleg a *vörheny* lépett fel legintenzívebb módon. A *vörhenyben* megbetegedettek száma 46, az elhaltaké 14. Utána következik a *roncsoló toroklob* 37 kóreset és 13 halálozással, a *kanyaró* 29 kóreset és 2 halálozással. A többi ragályos betegség csak igen csekély mérvben lépett fel a megye területén.

— **(Régi emlékezetes épület)** került lebontás alá Baranya-Sellyén; az egykori uradalmi börtön. Valamikor a sellyei uradalmat a Batthyány grófok birták. Ide tartozott a jánosi Engelék birtoka is: Battyán és Jánosi, nemkülönbén Német-Boly és a Somogy megyében fekvő Hatvan község.

Az uradalmi jobbágyok peresügyeiben ítélkező „Uri Székek” rendszeren Baranya-Sellyén tartattak. Jó egy pár hosszú kocsira való peres-iromány hever az uradalmi kastély padlásán, delektálására a magas uradalmi egereknek, melyek ott belőlük vígan lakmároznak.

Neha a szakácsok rántanak elő belőle egy-egy peresomót, de nem annyira tanulmányozás, mint inkább paradicsomos üvegek be-
kötözése céljából.

Ezekből az peres-irományokból bőven kiviláglik, hogy mire volt jó az uradalmi börtön. Bizony bőségesen kijutott egyik-másik *„vasban álló rabszemének” az azonnal „kiszívendő huszonöt páltza”*. Nem különben

a hetenkint 2—3 (kenyéren és vizen töltendő bőjti napokkal) szigorított fogság; valamint a negyedévenként kiszívendő páltza-csapások.

A börtön-épület szétbontásakor több rozsdás emlék is került napfényre. Többek között az egyik földalatti magánzárka tölgyfa padlója alatt egy elrozsdásodott hosszú kést letek. Vajjon hogy került az oda s mi volt a célja?

A kőmény s a füst járat szétbontásánál meg valami szökni készülő rab menekülő utját fedezték fel. Reszelővel, vagy hegyes szeggel furt magának utat a boltív téglái között fel a padlás felé. Csak két sor téglát választotta el a céltől s akkor valószínűleg felfedezték szándékát s a furt lyukat betömték.

Öreg emberek mesélik, hogy egyszer fel is lázadtak a rabok s hosszú ostrom után tudták őket az uradalmi hajduk lefűlelni.

Hát biz ezek a „régi jó idők” mind elmultak s hogy emléktük se maradjon, szétszedik a börtönt is.

— **(Orv-vadászok.)** A b.-sellyei uradalom „szilosi” erdőse a hetivásárról hazatértében azt vette észre, hogy holmi gyanus alakok lappanganak az uradalmi vadaskert területén. Nyomban utánuk indult s csakhamar meggyőződött róla, hogy vadászok. Rög-tön hazaküldte feleségét, hogy küldje ki otthon lévő fiát a fegyverével együtt. De a fia már akkor szintén neszét vette a vadászoknak, akik egy szarvas bikát lelőttek s már nyomukban is volt. Öten voltak a vadászok, de az erdősök csak egyet vettek üldözőbe, gondolván, ha azt kézre kerítik, az a többinek is nyomára vezet majd őket. Hanem hát elszánt legényre akadtak, ki midőn látta, hogy nagyon szoritják, rozsdás fustélyával kétszer is hátra lött üldözőire. Az erdős fiát felső lábszáran könnyen találta is a lövés. Mind ez azonban nem használt. Az erdősök lefűlelték a garázda legényt s megkötözve kísérték be Sellyére s átadták a csendőrségnek, ahol kivallotta, hogy kákicsi illetőségű, neve Csepán Péter, 18 éves. A gyilkos szándéku Csepán Péter, valamint fegyveres társai ellen megindították a büntető eljárást.

— **(A becsületes megtalálóló.)** Nemcsak brilláns gyűrűvel, hanem egyéb dolgokkal is megcselekszi azt a szegény ember, hogy úgy bánik velők, ha talál olyat, mint a sajátjával. Erre mutat Pál Lajos, drávapalkonyai lakos esete, ki egy sertést talált egy este a háza előtt. Beeresztette a gazdátlan jószágot az udvarba s azután a sajátjaként tartotta, nem szólván senkinek sem a dologról. Azonban vesztére tette, mert most, hogy a talált sertés szépen kihízásnak indult, kitudódott róla a dolog és a vizsgálat során beigazolta a régi tulajdonos, hogy övé az elvesztett sertés. Most azután elvették Pál Lajostól a jogtalanul megtartott hizót és még fel is jelentették a bíróságnál.

— **(Leégett kazlak.)** Tótkeszi község határában nagy tűz volt a napokban. Lőrinci Adolf, ottani lakosnak a szerűskertjében gyuladt ki egy kazal széna, melytől a szomszédos kazal is lángot fogott és mindkettő a tűz martaléka lett. A kár megközelíti a kétezer koronát. Hogy a tűz miből keletkezett, azt a vizsgálat még eddig nem tudta megállapítani.

— **(A pálinka.)** A pálinka okozta vesztét tegnapelőtt este Kádár Mátás szobafestő segédnek. Jól felöntvén ugyanis a garatra, tünetési vágy szállta meg s a Mária-utcán sorra járta a házakat s mindenütt az ablakok beverésével fenyegetőzött. Azután pedig a piacra ment s a még nyitvalevő boltokban csimált botrányt. Végre a rendőrök vették pártfogásukba s most közbotrányért és csendháborításért fogják kérdőre vonni.

— **(A cigányasszony büne.)** Biró Gergely regölyi lakos házába belopózott Kalányos Vera cigányasszony. A konyhában senki sem lévén, hamarosan összeszedett egy-két vasedényt s azzal odább akart állani. Azonban a kapuban találkozott Biróék egyik szomszédjával, a ki rajtacsipete a lopáson és az edényeket elvette tőle. A megcsipett tolvaj asszony erre futásban keresett menedéket s bár a káros és háznépe is kisiettek ekkorra, nem birták a menekülő asszonyt elfogni. Most a bíróság fogja kérdőre vonni Kalányos Verát a lopásért, a mihez azonban nem volt szerencséje, mert rajtavesztett.

— **(Botrányfészek.)** Minden városnak megvan a maga botrányfészke s minél nagyobb a város, annál több a botrányfészkek száma. A fővárosban például van belőlük vagy száz. S miután nekünk alapos vágyunk s kellő kvalifikációnk van ahhoz, hogy mihamarabb nagy várossá legyünk, van nekünk is »botrányfészünk«, még pedig olyan, mely teljes joggal igényt tarthat erre a címre. Ott terpeszkedik ez a botrányfészek egyik legfrekvenciáltabb utcánk, a ferenciek utcájának végén s büszke neve: »Zrinyi kávéház«. Hogy ebben a kávéházban bent mi történik, ahhoz semmi közünk, mert elvégre is ez a hatóság dolga s bizonyos okoknál fogva kell oly tanyának is lenni, hol a tivornyának az éj leple alatt némely emberek szabad folyást engednek. De igenis van közünk ahhoz, ami a »kávéháza« (?) előtt történik, mert ez már nem kizárólag a tivornyázó emberek, hanem a nagyközönség dolga. A Zrinyiben már este hét óra után kezdődik a zene, mulatozás s így nem csoda, ha tíz órára már zsufolva van részeg emberekkel. Ezek aztán tántorogva, káromkodva kijönnek az utcára, ellepik a járdát s káromkodva olyan monologizálást, vagy legtöbbször diskurálva olyan dolgokat ordítanak, mitől, enyhén szólva, még egy viziló is elpirulna. Természetes, hogy a színházból hazatérő közönség, melynek egyrésze a szigetiekülvárosban is lakik, a mennyire lehet, kikerüli ezt a botrányfészket s némelykor inkább a kocsit sarába gázol, semhogy a Zrinyi kávéház előtt ácsorgó részeg inzulzusainak kitegye magát. Mert bizony ezek a berugott emberek, kikből a részegség következtében kihalt minden jó érzés, ugyancsak inzulustalják is az arra haladókat. A cilindereket nem tűrik meg a férfiak fején, a hölgyeknek meg olyan »szerelmi vallomásokat« kiabálnak a fülükbe, amilyenekre legteljebb ökölszóval lehetne felelni. Persze büntetésüket sohasem veszik el ezek a tisztességből kivetkőzött emberek, mert hiszen nincs olyan intelligens ember a világon, ki ezzel a berugott csöcseléssel dulakodást kezdene. Vasárnaponként pedig valóságos ostromállapot dühöng a »Zrinyi« előtti járdán, mert e napon itt holmi »álarcos bálók« tartatnak a midőn a berugott emberek dicső

gárdája valóságos szerelmi vásárt rögtönöz a maszkákkal, kiknek trágár feleletei aztán betöltik a közelt és távot. S mindez, mintha csak az erkölcs és tisztesség fogalmainak szűk korlátain belül történnék, a nyílt utcán, a sarkos rendőr füle hallatára és szeme láttára történik. De ezen sem csodálkozunk, mert hiszen mit tehet egy szál rendőr a részeg emberek vad csordájával? Semmit. S itt kezdődik nem egy szál rendőr, hanem a *hatóság* dolga, melynek nemcsak joga, hanem kötelessége is a botrányfészek gazdáját figyelmeztetni, hogy tartsa vendégeit bent annak a barlangnak füstös helyiségében s ne ereszsze ki őket részeg fővel a józan emberek közé, vagy pedig csukják be azt a bódét, végre sem a város, sem közerkölcse nem károsodik ezzel.

— **(Egy vörhenybeteg odisszeája.)** Vasárnap reggel feljelentették a rendőrségen, hogy a Barátur-környék 23. szám alatt egy vörhenybeteg gyermekkel egy szobában éppen tizen laknak. *Ludvig* Ferenc dr. kerületi tisztiorvos azonnal kiment a helyszínére s ott valóban találta a feljelentést. Egy fiúcska feküdt betegen vörhenyben s vele lakott egy szobában az apja, anyja, öt testvére s még egy albérlő házaspár egy gyerekével. Természetesen az orvos azonnal elrendelte a betegnek a városi közkórházba vitelét és a lakást a legerősebben fertőtlenítette. Azonban mikor később a betegnek a kórházba viteléről hivatalosan meg akartak győződni, kitűnt, hogy a szülők nem vitték be a beteget a kórházba, hanem a szó szoros értelmében bujdosnak a kórházbamenetel előtt, hol egyik, hol másik rokonuknál vagy ismerősüknél. A rendőrök végre megtalálták a rejtegetett beteg gyereket s most már be is vitték a kórházba. De ekkor meg azokat a családokat, kiknél a beteggel megfordultak a szülők, lehetett féltetni a megfertőzéstől, így tehát minden házat fertőtleníteni kellett, a hol a beteggel jártak. A kerületi orvos ezt tegnap meg is tette, úgy, hogy az egész környék karbolszagu volt a tegnapi szent vasárnapon fent a Baráturon.

— **(A vallás örültje.)** Vasárnap délelőtt egy negyvenévkörüli, falusi parasztasszonyt vezettek be a rendőrséghez, a ki feltűnő magaviseletével vonta magára a sarkosrendőr figyelmét. Az asszony folyton érthetetlen feleleteket adott, mikor kihallgatták, szerencsére azonban nála volt a cselédkönyve, melyből kitűnt, hogy *Németh* Mariának hívják s ligeti lakos. Egyre oly dolgokat hangoztatott, melyekből elmeháborodottságára lehetett következtetni. A tisztiorvos meg is vizsgálta s konstataulta is rajta a csendes tébolyt. Beantartották hát a rendőrségen, a hol folyton imádkozott és énekelt. Átírtak a hegyhatjárás főbírájához, hogy haza vitessék a szerencsétlen asszonyt. Az azonban gyenge elméje dacára is tudta, hogy a hivatalos eljárás milyen hosszadalmas, mert hétfőn délelőtt szépen megugrott a torony alól. S mir érte jönnének a rokonai, már otthon is lesz s így a felesleges járáskeléstől megkíméli őket.

— **(Jelmezestély.)** A pécsi kath. Legényegylet folyó évi február hó 25. én saját helyiségében zártkörű *jelmezestélyt* rendez. A kedélyesnek ígérkező estélyen világposta, konfetti stb. is lesz. Belépő-díj tagoknak 80 fillér, nem tagoknak 1 korona. Kezdeté esti 8 órakor. A zenét Kórodi szolgáltatja.

— **(Lesben.)** *Wertheimer* C. I. berkekedőnek a vasut melletti rétjéről rendszeresen lopkodta valaki a szénát. Ezért két kocsisát lesbe állította a tulajdonos, hogy azok esetleg tetten érhessek a tolvajt. Vasárnap este az őrtálló kocsisok észre is vették, hogy egy ember közeledik a réten a szénakazalhoz s mikor annak közelébe ért, megcsipték és becipelték a rendőrségre. Azonban a tolvajnak nézett ember tagadja, hogy bűnös volna és

azt állítja, hogy azért haladt át a réten a szénakazal mellett, mert ez az út rövidebb volt hazafelé. Egyelőre folytatják *plene* a vizsgálatot.

— **(Csalás.)** *Szontag* János, siklői lakos, a napokban Pécsre járván, itt találkozott egy mohácsi emberrel, ki csakhamar jóbarátságba elegyedett vele. Együtt betértek egy kis korcsmába, hol a mohácsi ember meg tudta, hogy Szontagnál 196 korona készpénz van. Nosza elkezdett neki beszélni, hogy ő azért a pénzt háromszor annyi hamis pénzt tud adni, a mi oly jól van utánozva, hogy ki sem veszi észre a hamisítást. Szontag végre is rá hagyta magát beszélni s átadta a mohácsi embernek a pénzt, hogy hozzon neki érte háromszorannyi hamisat. A mohácsi ember el is ment, de nem jött többé vissza. Szontag ekkor látta, hogy meg van csalva és Siklóson panaszt tett az esetről a hatóságnál. Mohácson azután megtalálták a csalót Horváth Gáspár személyében, kinél a 196 koronát is meglették, persze elrejtve. Az ügyben most a bíróság folytatja a további eljárást.

— **(Uj postadíjszabás.)** Még mindig igen sűrűn adnak fel olyan póstai levelezéseket, melyek a január 1-vel hatályon kívül helyezett régi díjszabás szerint vannak bérmentesítve és melyek után a postahivatalok pótdíjat kivetni és a címzettéktől behajtani kénytelenek, a mi számos esetben felszólalásra ad okot. A levelező közönség ilyen kellemetlen ségektől megkímélheti magát, ha az új díjszabáshoz alkalmazkodik és ennek különösen a következő, az előbbi tarifától eltérő tételeit figyelembe veszi:

1. A külföldre szóló közönséges levelek bérmentesítésének díja 15 grammonként nem mint eddig volt 10 kr. = 20 fillér, hanem 25 fillér. Kiveendők a Németországba, Szerbiába, Montenegróba, Boszniába, Hercegovinába és Ausztriába szóló levelek, melyek továbbra is az előbbi tarifának megfelelő módon 10 fillérral díjazandók.

2. A nyílt levelező-lapok díja, ha Ausztriába, Németországba, Boszniába vagy Hercegovinába, Szerbiába vagy Montenegróba szólnak, nem mint eddig volt 2 kr. = 4 fillér, hanem 5 fillér.

A többi külföldi államba szóló levelező-lapok díja 10 fillér.

3. Az ajánlási díj, a helybe szóló ajánlott küldemények kivételével, nem mint eddig volt 10 kr. = 20 fillér, hanem 25 fillér.

— **(Tolnamegye és a Dunagőzhajózási Társaság.)** 1878-ban a Dunagőzhajózási társaság a Duna mellékágában Keselyüs község mellett Szegzárd névvel gőzhajóállomást létesített és kötelezte magát, hogy az állomást fenntartja minden körülmények között, ha a megye Szegzárdtól Keselyüsig vezető utat kiépíti és jó karban tartja. A megye akkor az utvonatát 10,000 forint költségen fölépítette és azóta évenként még ezer forintot fordított fenntartására. Most a gőzhajózási társaság kijelentette, hogy állomását többé fenntartani nem hajlandó. Tolnavármegye közigazgatási bizottsága a hír hatása alatt ülést tartott, melyen elhatározta, hogy fölír a kereskedelmi miniszterhez és a Dunagőzhajózási társasághoz. Ugyanabban az ügyben a szegzárdi kereskedők és iparosok is elhatározták, hogy a hajóállomás fenntartása érdekében külön fölírnak a kereskedelmi miniszterhez.

— **(A főispán utazása.)** Br. Fejérváry Imre főispán szombaton délután 3 órakor

nejével Nervibe utazott. A pécsi állomás által kért első osztályú vonatszakaszú kocsit délutáni két órakor érkezett ide Pécsre s a 3 órai budapesti vonathoz csatoltatott. Ez a kocsit a főispán kérelmére — mint azt már megírtuk — direkt Budapestig ment, úgy, hogy a még mindig gyöngékedő főispánné az átszállás nehézségeitől meg lett kímélve. A főispán Budapesten az ott tartózkodó fia meglátogatására kiszállt s azután folytatta útját az olaszországi Nervibe, a honnan április 14-én tér vissza.

— **(Boldog a vármegye.)** A vármegyei tisztviselők bátran elmondhatják, hogy reájuk nézve jól kezdődött ez a hét. A hétfői postával érkezett ugyanis a vármegyéhez a belügyminiszter leirata, mely szerint a beérkezett négyrendbeli felebbezés elutasításával, a vármegyei tisztviselők fizetésjavítását a közgyűlés határozatának értelmében a fizetésjavítás által felmerült költségek fedezésére javaslatba hozott 2%-os pótdadó elfogadása mellett 1900. évi január hó 1-től kezdve — jóváhagyta. Nos hát ezért boldog a vármegye, melynek tisztviselői az utóbbi időben már erősen drukkoltak a miniszteri határozat bizonytalan volta miatt, míg végre ma megérkezett a boldogító »igen«, mely malomkő nagyságu tehertől szabadította meg a remény és kétség között tespedő vármegyei urakat.

— **(A baranyavármegyei gazdasági egyesület)** szombaton délután 3 órakor ülést tartott a vármegyeháza közgyűlési termében. Az ülésen megjelentek: Országh Lajos egyesületi elnök, Vörös Mihály egyesületi titkár, Tormay Károly alispán, Komlós Elek gazdasági szaktanár, továbbá Sey László, Mándi Samu, Driesz Lajos, ifj. Driesz Lajos, Egry József, Liebbald Béni, Jakabffy Zoltán, Mikes József, Jeszenszky Ferenc, Tóth Gyula és Keller István. Az ülés — a múlt ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után — tárgyalás alá vette Baranyavármegye szabályrendelet-tervezetét a gazdasági cselédek lakásai tárgyában, mely szabályrendeletet hosszas vita után számos módosítással küldték vissza az alispáni hivatalnak. Ezután a »Baranyavármegyei Gazdasági Egyesület«-nek a »Mezőgazdasági Egyesület«-be való beolvadását tárgyalták s hosszabb vita után egy Mándy Samu, Országh Lajos és Egry József tagokból álló bizottságot küldtek ki, mely a »Mezőgazdasági Egyesület« igazgatóságának kiküldendő tagjaival a beolvadás érdekében részletes tárgyalást fog folytatni. Bejelentette még a titkár, hogy a szegedi kiállítás résztvételi költségei 1780 koronát tesznek ki. Az egyesület által hirdetett gazdasági ösztöndíjra két pályázat érkezett be, melyek közül az ösztöndíjat Gálos Audor (pécsváradi illetőségű) a keszthelyi gazdasági iskola hallgatója nyerte el, ki erre kitűnő bizonyítványával tette magát érdemessé. Az ülés a gazdasági egyesület közgyűlésének határidejét (évi április hó 8-án délutáni 3 órára tűzte ki s ezzel az ülés délutáni félhat órakor véget ért.

— **(Pécsi dalosok Mohácson.)** A Pécsi Polgári Daloskör a mohácsi önkéntes tűzoltó egylet meghívására szombaton este a mohácsi Iparosok Olvasókörében tartott hangversenyen énekelőadással működött közre. Dalosaink összesen huszonketten, Ficz Albert karnagy vezetése alatt, a déli vonatnál érkeztek Mohácsra, hol az állomáson ünnepélyesen fogadták őket. Délután kirándultak a Margitta

szigetre, este pedig humoros énekszámaikkal arattak nagy sikert a hangversenyen. A hangverseny után bankett volt, a hol dalosainkat nagy lelkesedéssel ünnepelték. A pompásan sikerült kirándulásról dalosaink — már nem testületileg jöttek haza; sőt egypáran még most is élvezik a mohácsiak vendégszeretét. Ebből látható tehát, hogy sikerük Mohácson nagy és általános volt.

— **(Egészségügyi vizsgálat a Zsolnay-gyárban.)** A napokban egészségügyi vizsgálat tartott a Zsolnay-gyárban, a mennyiben a belügyminiszteriumhoz egy általános anonym levél érkezett, melyben a gyár levegője ellen volt kifogás. A belügyminiszterium leküldte Téry Ödön egészségügyi felügyelőt, hogy a gyár helyiségeit tüzetesen megvizsgálja. A vizsgálatot a felügyelő Vaszary Gyula rendőrfőkapitány, Ludvig Ferenc városi orvos és Folly Gyula gyári orvos kíséretében meg is tartotta; de miután semmi kifogásolni valót nem találtak, a legnagyobb meglepődéssel távoztak és az általános anonym levél tartalmát rágalomnak nyilvánították.

— **(Megvert ember.)** Gerényesen a napokban eddig még ismeretlen orvtámadóknak esett áldozatul Weiter János, ottani lakos. Este későn igyekezett hazafelé a munkájáról, mikor egyszerre három ember elébe ugrott és botokkal ütlegelni kezdte. A megtámadott ember menekülni próbált támadói elől, de azok véresre verték s csak azután engedték futni. Most folyik a nyomozás az orvtámadók ellen, kik bizonyára boszúból verték el a szegény Weiter Jánost.

— **(A pécsi takarékpénztár)** igazgatósága hétfőn délután ülést tartott, mely alkalommal igazgatósági elnökül Kammerer Ferencet, alelnökül pedig Zsolnay Imrét választották meg az igazgatósági tagok sorából.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Baranya-vármegyében anyakönyvvezetők a bellyei kerületbe Bozgay Béla körjegyzőt, a somberekibe pedig Gerjovits József körjegyzőt, továbbá anyakönyvvezető helyettesekké a szászvári kerületbe Cseke József segédjegyzőt, a vásáros dombóiba Dextró Antal segédjegyzőt, a bakócaiba Farkas György segédjegyzőt és végül a mágocsiba Rák János h. körjegyzőt nevezte ki és a vásáros-dombói anyakönyvvezető helyettes kivételével valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Veszedelemes utazás.)** Egy idő óta csend volt, s nem érkezett hír olyan éretlen tréfákról, melyeknek ezelőtt gyakran volt színhelye Szabolcs-Bányatelep, ahol napirendű volt, hogy arra haladó kocsikat rendszeresen „ismeretlen egyének“ megtámadtak. Mint most legújabbán Szabolcs-Bányatelepről jelentik, tegnap este Keztyüs József kocsiját ismét eddig ismeretlen tettesek megtámadták s a lovak gyeplőibe kapaszkodva, megállásra akarták a gazdát kényszeríteni. Keztyüs azonban a lovak közé csspott, melyek hirtelen megugorva lerázták magukról az utonállókat. Hogy éretlen tréfa volt-e ismét ez a támadás, vagy tán komolyabb szándéku, azt eddig nem tudni. Ez ügyben a vizsgálatot megindították.

— **(Elfogott cigányasszony.)** A hatóság embereihez már néhány héttel ezelőtt egy feljelentés érkezett, melyben arról értesítik őket, hogy Vasas községben egy kuruzsló ci-

gányasszony tartózkodik. Nyomban megindították a vizsgálatot, de dacára a legszigorubb nyomozásnak, mit sem találtak. A nyomozást azonban folytatták s így sikerült tegnap a kuruzslót Horváth Katalin cigányasszony személyében a szentlőrinci vasuti állomás közelében elfogni. A cigányasszony podgyászában néhány üveg kotyvalékot találtak. Dacára a kuruzsló tagadásának, feljelentették az esetet a bíróságnál.

— **(A pécsi vasuti és postahivatalnokok)** kedden este tartották a Vigadóban farsangi estélyüket, mely lényesen sikerült, úgy a látogatottság, mint a reggelig honolt és kitartott jókedv dolgában. Igen sokakat s ezenkívül városunk előkelő társadalmának számos tagját az estély szakavatott ügyességgel összeállított műsora vonzotta, melyet Rác Dóri nyitott meg a »Telefon a vidéken« című monologgal. Az előadót vállalkozása igen szép sikereként lelkes tapssal jutalmazták. A műsor második száma volt a legérdekesebb Kaffka Józsefné éneke, Opris Angi zongorakiséréte mellett. Kaffka Józsefné éneke számos előkelő estély műsorszámát képezte már s így közönségünk már ismeri azt az élvezetet, melyet Kaffkáné éneke nyújt s melyet tegnap is lelkes ovációval fogadott a hallgatóság, nemkülönben Opris Anginak játékát is, kinek rutinizott zongora kíséréte csak fokozta a hatást. Majd ismét egy monolog következett. Szentgyörgyi Irén adta elő Gabányi »Asszony akarok lenni« című monologját, mely után zajos tapsvihar és tetszésnyilvánítás hangzott fel a hallgatóság soraiból. A műsort Fodor Aladár éneke fejezte be, ki csengő baritonján néhány magyar szép dalt adott elő, melyekkel igen szép hatást ért el. A rendezőség — melynek buzgalma és fáradhatlan volta külön dicséretet érdemel — remek virágcsokrokkal kedveskedett a közreműködött hölgyeknek, valamint a táncolókat igen izléses táncrendekkel ajándékozta meg, melynek szecessziós stílus ensemble-jét a Zsolnay-gyár egy fiatal festőművésze, Dazsilek Henrik tervezte. Jókedvben nem volt hiány s a tánc Farkas Sándor zenekarának hangjai mellett kiválóan kiviradtig tartott. Az első és második négyest két kolonban száznál több pár táncolta.

— **(Öngyilkosjelölt.)** Janovszki Hugó első pécsi fodrász megunta az életét s elkeseredésében szerdán délelőtt kiment a meszesi kőhid dülőbe s ott elvágott balkezén egy eret a nála levő borotvával. A jelentés után Tolnai Vilmos dr. és Sárkány Ármán tb. rendőrfőkapitány rögtön a tett színhelyére siettek s be szállították a városi kórházba. A seb maga nem életveszélyes, hacsak valami komplikáció nem áll be, életben marad.

— **(Sikkasztó hivatalnok.)** Poporád Dániel tamásii adótsit ellen azt a feljelentést tették, hogy egy végrehajtási ügyben a zár gondnok által neki átadott 23 frt 78 kr. letéti összeget a birói letétnaplóba bevételezte s azzal a megjegyzéssel, hogy fizetés nem történt, kitörülte, a bevételről szóló nyugtát azonban kiállította, azon az adópénztárnok névalírását hamisította s a többi kézbesítendő darabok közé csempészve, a hamis nyugtát a kir. járásbíróságnak megküldötte. Poporád ellen ezen bűncselekménye miatt és azért, mert egy izben — mint annak idején meg is irtuk — Goldfan Mihály tamásii ügyvédjelölttel együtt borozgatva, ennek zsebéből 70 frt készpénzt ellopta, bűnvizsgálat van folyamatban.

— **(Összesett az utcán.)** Szerdán délelőtt a ferenciek utcáján egy előkelő külsejű urihölgy hirtelen elszedült s még mielőtt va-

laki segítségére siethetett volna, lerogyott az aszfaltra. A járó-kelők, kik azonnal összecsuportosultak, eleinte azt hitték, hogy az urihölgyet szívészélhűdés érte, de szerencsére ily komoly dologról nem volt szó s csakhamar rájöttek, hogy mi okozta a rosszulétét. A ferenciek utcájának egyik házában ugyanis, lent a pincében, utcára nyíló ablakkal van építve a mosó konyha. A elájult hölgy erre menve a kitóduló szappangőzből talált nagyobb mennyiségűt belélegzeni s ettől ájult el. Az urihölgy néhány perc múlva magához tért s bérkocsin vitette magát szigeti-országuti lakására. Jellemző a pécsi építkezési viszonyokra, hogy a legtöbb házban a mosókonyha az utcára nyíló ablakkal van építve, mi igen kellemes lehet a házbeliekre, de semmiesetre sem a járó kelőkre. Miután az építkezési szabályrendelet is akként intézkedik, hogy mosókonyhák az udvarban, akár a lakó épület egy részében, akár különálló kisebb épületben állítandók fel, jó volna ha a hatóság gondoskodnék róla, hogy a házigazdák és lakók a pincében mosatva ne fertőztessék az utcát a szappan gőzzel!

— **(Éhinség Bombayban.)** Bombayban és a középindiai tartományokban a legnagyobb éhinség uralkodik. A termés minden várakozáson aluli volt s a szegényebb néposztály az éhhalálnak néz elébe. A kormány eddig több, mint három millió embernek nyújtott segítséget, de attól lehet tartani, hogy az állami készletek kimerülnek s megismétlődik a tizenkét év előtti eset, midőn ezrével hulltak el az emberek az utakon az éhinség miatt.

— **(Boros fővel.)** Szerdán kora reggel zsidótemploma előtt nagy néptömeg vett körül egy bácsit, aki az utcán folyó csatornában úgy aludt, akárcsak Rachel gyermekei a puha fehér ágyban. Szóltak hozzája, nem hallotta, meglökték, nem érezte, csak aludt tovább. Végre hosszas rázás után felnyitotta szemét s csak annyit mondott: »Hagyjatok aludni!« azzal megfordult. Ez használt. Mert mint megfordult, a víz mind az arcát mosta. Ekkor kezdett eszmélni. Igyekezett talpra állni, a mi mások közbejöttével sikerült is. Valahol leitta magát a sárga földig, gondolván, hogy a farsang úgy is a végét járja már. Egészségét valószínűleg alá ásta azzal, hogy huzamosabb ideig a csatornában feküdt. Egyébként lehetséges, hogy semmi baja sem lesz, már csak olyan a részeg emberek szerencséje.

Hirek.

Egy híres betörő.

Annak idején megirtuk, hogy a rendőrség nem adott tartózkodási engedélyt egy embernek, ki a börtönből jött haza, hol egy csomó lopásért és betörésért ráért büntetését ülte le.

Ez az ember *Schrott* József volt, a ki azonban könnyen segített magán s könnyen túltette magát a rendőrség tilalmán is. Bizony letelepedett ő Pécsen s találván magának aszszonyt is, a ki élettársa lett, teljes biztonságban érezte magát s nemsokára ismét meg nem engedett manipulációkba keveredett.

Csak holmi baromfilopások voltak ezek, azonban a rendőrség hamarosan megcsipte *Schrott* s az ügyesség kezébe adta. A vizsgálóbíró mikor egybeállította bünei lajstromát, nem találta azokat olyan súlyosoknak, hogy ér-

tők fogságba kellett volna *Schrott*ot küldeni. Szépen szabadlábra helyezte hát az elfogott embert, a lelkére kötven, hogy el ne távozzék ám Pécsről a nélkül, hogy pontosan be ne jelentse új tartózkodási helyét.

Schrott pedig alig várta, hogy szabad legyen. A pécsi rendőrségnek éberségét nem szeretvén, bizony eltávozott ő Pécsről s kiment falura lakni. Boda községben vett magának lakást valami *Káiger* János nevű ismerősénél s ide ment ki hozzá Pécsről az aszszony is, kinél itt Pécsen a börtönből hazajövelekor meghúzta magát.

Pécsen nem is hallottak róla többet, hanem annál inkább kezdtek rettegni a vidéken.

Először is Bükkösdön próbált szerencsét. *Gaál* Ferenc ottani lakos kereskedő boltjába hatolt be a boltajtó felfeszítése után s elvitt onnan különféle szivart, dohányt és egyéb árucikket.

Ez a betörése sikerrel járván, Bükkösdön másodszor is szerencsét próbált. Ekkor *Weisz* Miksa házába akart betörni, azonban a tulajdonos észrevette és egy pisztolylövéssel elriasztotta.

Most Megyefa községbe tette át működése színhelyét. *Franklmayer* Mór, megyefai boltos üzletébe tört be és onnan husz korona készpénzt ellopott.

Majd *Bihácsi* Mihály megyefai lakos éléskamráját akarta kifosztani. Itt azonban megint pórul járt, mert a tulajdonos felébredt a betörés zajára és egy revolverlövéssel megugrasztotta *Schrott*ot.

Természetesen, ekkor már feljött a nyomozás kézrekerítése végett. A nem sikerült megyefai szereplése után, úgy látszik, Bükkösdön akart valamire kirándulni, mert az allomáson épen a vonatra várt, mikor a csendőrök elfogták. Találtak pedig nála egy hatlövetű töltött revolvert és különféle betörő szerszámokat.

Schrott látván, hogy nem tud szabadulni, töredelmesen beismert mindent. Előadta azt is, hogy a betöréseket *Schubert* János és *Dürr* József rovottmulta egyének társaságában követte el, kikkel a *Kriegernél*, Boda községben levő lakásán találkozott s beszélte meg mindig a teendőket.

A fentebb előadott betöréseken kívül beismerte még, hogy Tarca-pusztán *Deák* József advaráról baromfit loptak. Továbbá, hogy Megyefán *Halas* Józsefnél is lopást követtek el, feltörvén annak éléskamráját s onnan különféle élelmiszert és húst vivén el. Sőt Boda község sem maradt ment a garázdálkodásuktól. Itt is megkárosítottak többeket; így különösen *Sárán* Józsefet és *Bató* Jánost, kiknél szintén betörést követtek el s mindkettőnek éléskamráját kifosztották.

A híres betörő, két bűntársával egyetemben, most tehát ismét a börtönbe került. A mit meg is érdemelt, mert a fentebbiekből kitetszőleg ugyancsak jól felhssználta a szabadságot, a mit akkor kapott, mikor a pécsi rendőrség letartóztatván, bűnét a vizsgálóbíró nem találta valami főbenjárónak és szabadlábra helyezte.

Most legalább érdemessé tette magát az ez idő alatt elkövetett nyolcrendbeli betöréssel, hogy vizsgálati fogságban tartsák, a mig kiszabják rá az ítéletet.

FORGÓ NYERÉSEK

§ Gondnokság alá helyezett siketnéma.

A pécsi kir. törvényszék közhírré teszi, *Kovácsics* Mátyás mohácsi lakos, 43 éves, róm. k. vallásu, foglalkozás nélküli egyén siketnémaság miatt gondnokság alá helyeztetett.

§ Hamis eskü. Hárman ültek ma a vádlottak padján, *Bika* József somogyi lakos,

özv. *Bika* Józsefné és *Berta* József, kiket *Bika* István vádolt. Annak idejében ugyanis *Bika* József ingatlanát eladta *Bika* Istvánnak 200 frtért oly fizetési feltételek mellett, hogy 50 frt a foglaló, 100 frt fizetendő a szerződés kiállításakor s a hátralévő 50 frtot akkor fizesse meg *Bika* István, ha *Egry* József javára bekebelezett 100 frt teher törölve lesz. De *Bika* István nem fizette meg az utolsó részletet, a miért is eladó a hátralékos 50 frt vételárért beperelte őt. A kir. törvényszék özv. *Bika* Józsefné és *Berta* József hit alatti tanuskodása alapján kötelezte vevő *Bika* Istvánt az összeg s a felmerült költségek megfizetésére. A tanuk szerint *Bika* István magára vállalta az *Egry*-féle teher kiegyenlítését is s ezt esküvel bizonyították. *Bika* Istvánt tehát elítélték, azonban nem nyugodott meg, hanem feljelentette őket, hogy hamisan esküdtek, belevonván a vádba *Bika* Józsefet is, mint ügyfelet. A kir. törvényszék a mai főtárgyaláson sehogysem látván a vádat beigazoltnak, miután a királyi ügyész a két tanú ellen a vádat elejté, *Bika* József ügyfelet felmentette, a mit azonban az ügyész megtelebbezett.

§ Feleldott ítélet. Még 1898. évi szeptember hó elején történt, hogy *Kaszás* János 134 liter bort lopott el *Kun* David pincéjéből, mely a vaiszlói határban van. A jogtalanul elsajátított bort aztán literenkint eladta 19 krért *Löwenfeld* Adolfnak. A vevőnek azonban álnéven mutatta be magát. *Kaszás* helyett ugyanis *Kovács* Jánosnak mondta magát. Mikor a csendőrök letartóztatták, beismerésben volt a fent közölt tényállásra vonatkozólag. A vizsgálóbírónak pedig azt mondta, hogy ő a bort *Soós* Peter megbízásából adta el. Könnyen hivatkozhatott ugyanis *Soós* Péterre, mert az akkor már a temetőben nyugodott. A csendőröknek azért vallott másképp, mert félt a bántalmazásoktól. Minthogy azonban kitünt, hogy a csendőrök őt nem bántották, nagyon valószínű, hogy egyik vallomása sem felel meg a valóságnak. A megtartott végtárgyaláson a kir. törvényszék el is ítélte *Kaszás*at kilenc havi börtönre és három évi hivatalvesztésre. *Löwenfeld* ellen pedig, a ki szintén vád alatt állt, a további eljárást megszüntették. Az elítélt megtelebbezte az ítéletet, melyet a királyi tábla fel is oldott. A most megtartott főtárgyaláson a kir. törvényszék újra meghozta első ítéletét, minthogy felvilágosító adat ezuttal sem merült fel egyéb, mint az első végtárgyaláson. Vádlott most sem nyugodott meg, újra felebbezett.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1900. évi február hó 24. napján tartott hetvenesétén.

Az árak métermázsánként számítottak.

Buza új 7.—7.30; ó —.—.—.—; kétszeres új 6.—6.30; rozs ó —.—.—.—; új 5.70—5.90; árpa őszi 5.20.—5.50.; — tavaszi 0.00.—.—; zab tavaszi 4.80—5.20; új —.—.—.—; bükköny —.—; kukorica ó 0.00—0.00; új 5.—5.30. széna 2.00—2.30; szalma 1.20—1.0.

Kinálta: gyenge, mintegy 150 gabona-kocsi volt a piacon.

Felelős szerkesztő
S. LITTE GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TALIZS JÓZSEF
kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papírmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel melyek segélyével

a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papíron olcsó árúkat kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugáraknak ellenállóak,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközölnének.